

فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال ۳۰، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۴، شماره پیاپی ۱۱۸

J. Khoshhal Dastjerdi, Ph.D
T. Yasari, Ph.D
Z. Ebrahimi Ghalelani

جواد خوشحال دستجردی، دانشیار آب و هواشناسی، دانشگاه اصفهان

طلعت یساری، استادیار آب و هواشناسی، دانشگاه زابل

زینب ابراهیمی قلعه‌لانی، دانشجوی کارشناسی ارشد آب و هواشناسی کشاورزی، دانشگاه اصفهان

E-mail: javadkhoshhal@yahoo.com

شماره مقاله: ۱۰۳۳ صص: ۶۶-۵۱
ووصول: ۹۳/۳/۲۷ پذیرش: ۹۳/۱۲/۸

پهنه‌بندی تاریخ‌های کاشت آفتابگردان بر اساس دما در استان اصفهان

چکیده

آفتابگردان یکی از مهم‌ترین دانه‌های روغنی کشت شده در جهان است که دارای سازگاری دمایی بالایی است؛ با وجود این، در بسیاری از مناطق کشت آن دارای نتیجه مطلوب و اقتصادی نیست. با توجه به این که آفتابگردان یک محصول فاریاب در استان اصفهان است، دما نقش تعیین‌کننده‌ای در عملکرد نهایی آن دارد. دماهای مناسب در مراحل مختلف رشد و نمو گیاه در تاریخ کاشت‌های مناسب جلوه می‌یابند. به منظور پهنه‌بندی حرارتی کشت آفتابگردان در استان اصفهان، از داده‌های دمایی ۴۱ ایستگاه همدید و آب و هواشناسی استان‌های اصفهان و همجوار آن از سال تأسیس تا ۲۰۱۰ میلادی استفاده شد. پهنه استان با استفاده از میانگین دمای شبانه‌روزی و به روش کریجینگ^۱ به سه ناحیه دمایی اول، دوم و سوم تقسیم شد. برای تعیین تاریخ کشت مناسب بهاره و تابستانه آفتابگردان در استان اصفهان، متوسط ۱۵ روزه دمای میانگین از نیمه اول بهمن تا آخر آبان محاسبه و معادله رگرسیونی بین ارتفاع و دما گرفته شد. سپس در هر ناحیه دمایی با توجه به نیازهای حرارتی گیاه، تاریخ کاشت مناسب تعیین و نقشه‌های مربوطه با استفاده از مدل رقومی ارتفاعی در محیط جی.آی.اس^۲ ترسیم شدند. بر اساس نتایج به‌دست آمده از ابتدای اسفند کشت آفتابگردان از شرق استان شروع می‌شود و تا خردادماه همه نقاط درجه حرارت لازم برای کشت را کسب می‌کنند. با توجه به نیازهای حرارتی آفتابگردان، چنانچه این گیاه در مناطق مختلف اصفهان در تاریخ‌های کاشت مناسب خود کشت شود، با دماهای بحرانی روبه‌رو نخواهد شد و در نتیجه، از لحاظ اقلیمی بازده مناسب حاصل می‌شود. همچنین، در نواحی مرکزی و اطراف اصفهان کشت دوم آفتابگردان صورت می‌گیرد و در تیر و مردادماه هم کشت آفتابگردان در نواحی مرکزی استان امکان‌پذیر است.

واژه‌های کلیدی: آفتابگردان، تاریخ کاشت، استان اصفهان، درجه حرارت

مقدمه

آفتابگردان با نام علمی (هلینوس آنوس)^۱ یکی از گیاهان زراعی مهم جهان برای تولید روغن‌های خوراکی است (دلاوگا^۲ و همکاران، ۱۹۹۱، ۲۰۰۲). این گیاه از ۴۰ درجه جنوبی تا ۵۵ درجه شمالی کشت می‌شود؛ با وجود این، بیش‌ترین تولید آن در بین ۲۰ تا ۵۰ درجه عرض شمالی و ۲۰ تا ۴۰ درجه عرض جنوبی به‌دست می‌آید (ویس^۳، ۱۹۹۱: ۴۵). این گیاه از ارتفاع صفر تا ۲۵۰۰ متر از سطح دریا کاشته می‌شود؛ اما معمولاً بالاترین عملکرد روغن در هکتار در ارتفاع کمتر از ۱۵۰۰ متر حاصل می‌گردد. دمای پایه برای رشد آفتابگردان در حدود ۶ درجه سانتی‌گراد است. آفتابگردان گیاهی گرمادوست بوده و در صورتی که میانگین حرارت شبانه‌روزی هوا کمتر از ۱۰ و بیش از ۳۰ درجه سانتی‌گراد باشد، رشد مطلوبی نخواهد داشت (خواجه پور، ۱۳۷۰: ۲۷۲). برای آفتابگردان سرما باید کمتر از ۲- درجه سانتی‌گراد باشد تا به بوته‌های در حال رسیدن آسیب برساند (عرشی، ۱۳۷۳: ۷۱۹). دانه آفتابگردان در حرارت ۴ درجه سانتی‌گراد جوانه می‌زند؛ ولی حرارت‌های کمینه ۸ تا ۱۰ درجه سانتی‌گراد برای جوانه‌زدن رضایت بخش امری ضروری است. دامنه حرارت بهینه برای تولید دانه ۲۱ تا ۲۴ درجه سانتی‌گراد است (شرکت سهامی خاص توسعه دانه‌ای روغن، ۱۳۵۰: ۲۶).

از پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه پهنه‌های آب و هوایی- کشاورزی می‌توان به کارهای صورت‌گرفته توسط پژوهشگران اشاره کرد. دین‌پژوه (۱۳۸۲، ۷۱) ابتدا با استفاده از تجزیه مؤلفه‌های اصلی^۴ از میان ۱۲۳ متغیر آب و هوایی - جغرافیایی مأخوذ از ۷۷ ایستگاه هواشناسی کشور، نشان داد که دو عامل دما و بارش تا حدود ۸۸ درصد تعداد داده‌ها را برای اهداف کشاورزی توجیه می‌کنند. سپس با استفاده از روش تجزیه خوشه‌ای هفت گروه آب و هوایی به دست آورد. رضانی و کاظمی‌راد (۱۳۸۶: ۱۲۷) برای شناخت نواحی مستعد کشت گیاه صنعتی آفتابگردان در جلگه شرق گیلان از آمار و اطلاعات هواشناسی ۱۴ ایستگاه کلیما‌تولوژی و تبخیرسنجی در داخل محدوده مطالعاتی و دو ایستگاه هم‌دید رشت و رامسر در داخل این محدوده به همراه مشاهدات و عملیات میدانی و تحلیل داده‌ها استفاده کردند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که مناطق جنوبی جلگه در شرق گیلان به مرکزیت جنوب لاهیجان تا درازلات و رامسر مناسب کشت گیاه آفتابگردان است؛ ولی نواحی شمال آستانه اشرفیه تا ساحل دریای خزر برای این منظور نامناسب است. بقیه نواحی میانی هم دارای شرایط نیمه‌مستعد هستند. ساری صراف (۱۳۸۸، ۵) به منظور پهنه‌بندی پتانسیل‌های آب و هوایی کشت گندم دیم در استان آذربایجان غربی برای بررسی فراسنج‌های بارش از ۲۶ ایستگاه و برای فراسنج‌های دما از ۱۳ ایستگاه هواشناسی موجود در منطقه استفاده کرد. نتایج کار او نشان داد که نقش هر یک از عناصر آب و هوایی بارش و دما، متناسب با مراحل مختلف رشد، در مناطق مختلف استان متفاوت است. جهانبخش و گریگوریان (۱۳۸۸، ۵) به بررسی کشت زیتون و پهنه‌بندی زراعی آن در شمال آذربایجان غربی با توجه به شرایط آب و هوایی آن پرداختند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل عناصر آب و هوایی و مطابقت آن با نیازهای زیست- آب و هوایی درخت زیتون نشان می‌دهد که این گیاه به کاهش دما حساس بوده، همچنین، زمان دقیق کاشت و برداشت محصول

1-Helianthus annuus

2-De La Vega

3-Weiss

4- PCA

مشخص شد. میان‌آبادی و همکاران (۱۳۸۸: ۱۰۴) به بررسی و پهنه‌بندی تنش‌های گرمایی مؤثر بر محصولات کشاورزی استان خراسان رضوی با استفاده از داده‌های هواشناسی ۱۳ ساله تعداد روزهای با دمای بیشتر از آستانه تحمل پرداختند. عظیمی و همکاران (۱۳۸۸: ۴۷) با استفاده از آمار هواشناسی ۴۴ ایستگاه همدید واقع در جنوب و جنوب‌غرب ایران و با توجه به داده‌های ۱۵ فراسنج آب و هوایی مؤثر بر محصولات کشاورزی برای یک دوره ۲۰ ساله، ۹ پهنه آب و هوایی مشخص کردند و نتایج کار آن‌ها نشان داد که ۹۷/۷ درصد از ایستگاه‌ها به طور صحیح در گروه‌های مربوط به خود قرار گرفته‌اند. شاهرخوندی و همکاران (۱۳۹۱: ۴۹) به منظور پهنه‌بندی اراضی مستعد کشت ذرت دانه‌ای در استان لرستان از عناصر آب و هوایی دما، رطوبت نسبی، درجه روز رشد ده ایستگاه همدید در سطح استان و فراسنج‌های محیطی شیب و میزان یون هیدروژن خاک استفاده کرده‌اند. فیضی زاده و همکاران (۱۳۹۱: ۷۵) به پهنه‌بندی مناطق مستعد کشت گندم دیم در سطح آذربایجان شرقی با استفاده از تحلیل‌های مکانی جی‌آی‌اس پرداختند. در این پژوهش، بر اساس مدل‌سازی شرایط لازم برای رشد گندم دیم متناسب با معیارهای مربوط به شرایط آب و هوایی، خاک‌شناسی و توپوگرافی سطح استان آذربایجان شرقی، مناطق بسیار مناسب، مناسب و متوسط مشخص شدند. نتایج نشان داد دما و بارش از شاخص‌های مؤثر در فرایند کشت گندم محسوب می‌شوند. بلیانی و همکاران (۱۳۹۱: ۳۳) با استفاده از جامعه آماری ۲۰ ساله عناصر آب و هوایی در استان فارس، به پهنه‌بندی آب و هوا کشاورزی کشت گندم دیم پرداختند. بر اساس نقشه‌های استخراج‌شده از سامانه اطلاعات جغرافیایی ۴۱/۵۴ درصد از مساحت استان که در قسمت غرب، شمال غرب و قسمت‌هایی از مرکز و جنوب غرب که شامل شهرهای کازرون، شیراز، زرقان و فیروزآباد است، دارای استعداد بسیار مناسب هستند. یساری (۱۳۹۲: ۱۷۱) پهنه‌بندی تاریخ‌های کاشت گلرنگ بهاره را در استان اصفهان با استفاده از داده‌های دمایی ۵۱ ایستگاه استان و نواحی مجاور آن انجام داد. وی با استفاده از روش میانبایی کریجینگ در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی و با توجه به نیازهای حرارتی گیاه در سه منطقه گرم، معتدل و سرد، تاریخ کاشت مناسب را برای هر منطقه پیشنهاد داد. شاهینوند و همکاران (۱۳۹۲: ۱۹۵) به پهنه‌بندی اراضی مستعد کشت ذرت دانه‌ای در استان لرستان با استفاده از تکنیک سامانه اطلاعات جغرافیایی پرداختند. طی این پژوهش چهار منطقه برای کشت بسیار مناسب، مناسب، قابلیت متوسط و نامناسب تشخیص داده شدند. یورک^۱ (۱۹۸۱: ۱۱) به پهنه‌بندی مکان‌های مناسب کشت زیتون می‌پردازد و اظهار می‌دارد که این گیاه در نواحی مدیترانه‌ای و حاره‌ای و بخش‌های مختلفی از قاره آفریقا کشت می‌شود. مالوف^۲ (۱۹۸۶: ۲۶۱) پهنه‌بندی آب و هوا کشاورزی برزیل را برای محصول ذرت بر پایه درجه روزهای رشد و میزان کمبود آب منطقه انجام داد و تاریخ‌های کشت مناسب را پیشنهاد کرد. والان^۳ و همکاران (۱۹۹۲: ۳۰۷) با استفاده از روش‌های کمی و کیفی و استفاده از جی‌آی‌اس اقدام به پتانسیل‌یابی تولید محصول در نواحی مختلف اروپا نمودند. در این بررسی گندم به عنوان گیاه مرجع برای ارزیابی پتانسیل تولید در نظر گرفته شد. از همپوشانی لایه‌ها و تجزیه و تحلیل اطلاعات این نتیجه حاصل شد که تولید گندم در نواحی دارای محدودیت آبی تا ۶۵ درصد و در نواحی دارای ذخایر مناسب آبی تا ۱۲۰ درصد افزایش نشان می‌دهد. اوچه^۴ (۱۹۹۸: ۵۵) به پهنه‌بندی آب و هوا کشاورزی تولید گندم

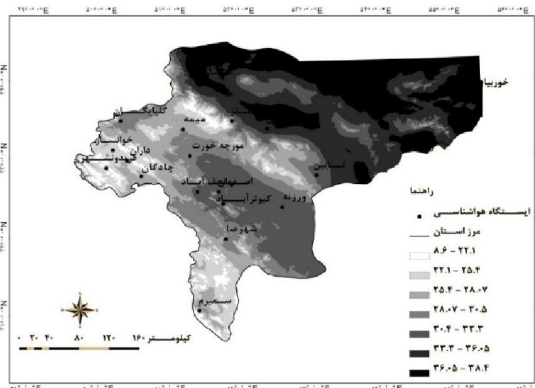
1- York
2- Maluf
3- Valane
4- Oche

در ساوانای نیجریه پرداخت و نتایج حاصل از مطالعات وی نشان داد که در یک منطقه حاره ای مانند نیجریه، آب و هوا یک عامل مهم است و میزان تولید محصول با نزدیک شدن به استوا به علت افزایش دما و رطوبت به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد.

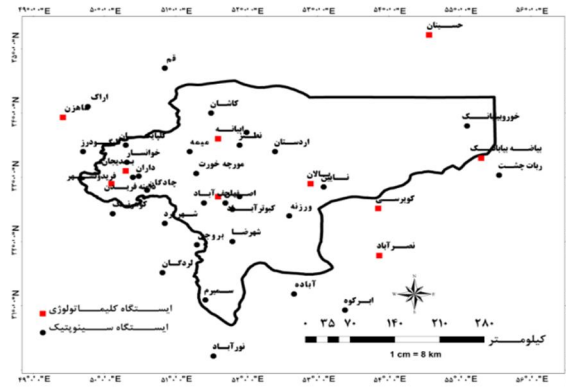
یکی از عوامل بسیار مهم در موفقیت زراعت آفتابگردان کشت بموقع آن است. هدف از این بررسی، تعیین تاریخ‌های مناسب کشت آفتابگردان روغنی در پهنه استان اصفهان با توجه به دمای لازم برای رشد و نمو محصول است تا بر اساس آن بتوان با افزایش میزان تولید و در نتیجه روغن استحصالی از آن گام‌های مؤثری برداشت.

داده‌ها و روش پژوهش

در کشاورزی فاریاب که در استان اصفهان نیز انجام می‌شود، تاریخ کاشت تابع دما و طول روز است. حال چونکه آفتابگردان با توجه به عرض جغرافیایی منطقه با محدودیت طول روز روبه‌رو نیست و به علاوه ارقام جدید آفتابگردان که مورد کشت و کار قرار می‌گیرند، حساسیتی به طول روز ندارند؛ بنابراین، دما در این رابطه نقش تعیین‌کننده دارد. برای انجام این پژوهش از آمار فراسنج‌های دمایی ۴۱ ایستگاه همدید و کلیماتولوژی مستقر در استان اصفهان و نواحی همجوار از سال تأسیس تا ۲۰۱۰ میلادی از سازمان هواشناسی کشور اخذ و استفاده شد. شکل (۱) موقعیت مکانی ایستگاه‌های مذکور را نشان می‌دهد. از تعداد ۴۱ ایستگاه مورد استفاده ۳۴ ایستگاه همدید و ۷ ایستگاه آب و هواشناسی است. ایستگاه خور و بیابانک با میانگین دمای سالانه ۲۰/۱ درجه سلسیوس و فریدون‌شهر با میانگین دمای سالانه ۹/۹ درجه سلسیوس به ترتیب گرم‌ترین و سردترین نقاط استان محسوب می‌شوند.

شکل (۲) نقشه مدل رقومی ارتفاعی استان اصفهان

شکل (۱) نقشه موقعیت ایستگاه‌های هواشناسی مورد مطالعه

شکل (۲) نقشه ناهمواری‌های استان اصفهان را نشان می‌دهد. ارتفاع متوسط منطقه ۱۵۰۰ متر و گاهی تا ۲۰۰۰ متر برآورد شده است و اغلب ارتفاعاتی دارای جهت شمال غربی - جنوب شرقی دارد. از نظر ارتفاعی داران با ارتفاع ۲۲۹۰ متر از همه مرتفع‌تر و خور و بیابانک با ارتفاع ۸۴۵ متر از همه کم‌ارتفاع‌تر است.

برای انجام این پژوهش، از داده‌های کمینه، بیشینه و متوسط روزانه دما از تاریخ تأسیس تا سال ۲۰۱۰ میلادی برای ۴۱ ایستگاه هواشناسی استفاده شد. سپس با استفاده از نرم‌افزار متلب^۱ میانگین دمای کمینه، میانگین و بیشینه هر ایستگاه برای تمام روزهای سال بر حسب تاریخ شمسی محاسبه شد. سپس میانگین‌های پانزده روزه از نیمه دوم بهمن تا ۳۰ آبان محاسبه شد. رابطه بین دما (به عنوان متغیر تابع) با مختصات طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع (به عنوان متغیرهای مستقل) در رگرسیون مرحله‌ای با استفاده از نرم‌افزار اسپاس به دست آمد. مدل رگرسیون خطی چندگانه مدلی است که بیش از یک متغیر پیش‌بین داشته باشد. در حالت کلی، متغیر وابسته ممکن است به k متغیر رگرسیونی وابسته باشد. شکل کلی مدل رگرسیون خطی چندگانه با k متغیر مستقل X_1, X_2, \dots, X_k به صورت زیر است:

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \dots + \beta_k X_k + \varepsilon \quad (1)$$

که در آن فراسنج‌های β_j ها، نشان‌دهنده تغییرات مورد انتظار متغیر پاسخ به ازای یک واحد تغییر در X_i است؛ به شرطی که همه متغیرهای رگرسیونی باقی‌مانده در مدل ثابت باشند (یزدان پناه و صادقی، ۱۳۸۹: ۱۲۷). در این مدل اثر ارتفاع و طول و عرض جغرافیایی بر دما در سطح احتمال ۵٪ ارزیابی شده است. به این ترتیب، معادلاتی برای دوره‌های زمانی پانزده روزه بر حسب متغیرهای مکانی حاصل شد. سپس در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی با استفاده از مدل رقومی ارتفاع از معادلات فوق استفاده و نقشه‌های مربوطه از اسفند تا شهریور ترسیم شد. شروع تاریخ کاشت در مناطق گرم (ناحیه دمایی سوم)، معتدل (ناحیه دمایی دوم) و سرد (ناحیه دمایی اول) به ترتیب، با رسیدن میانگین درجه حرارت شبانه‌روزی به ۱۰، ۱۲ و ۱۴ درجه سلسیوس و بالاتر بودن درجه حرارت کمینه از صفر درجه سلسیوس در نظر گرفته شد. همچنین دماهای بحرانی رشد گیاه آفتابگردان (درجه حرارت بیشینه بالای ۳۷ درجه و درجه حرارت میانگین بالای ۳۰ درجه سلسیوس) تعیین و با تلفیق لایه‌های اطلاعاتی مناطقی که دمای میانگین بالاتر از ۳۰ درجه سلسیوس و دمای بیشینه بالاتر از ۳۷ درجه سلسیوس داشتند، شناسایی شدند (خواجه پور، ۱۳۷۰: ۷۲).

یافته‌های پژوهش

چنانکه خواجه‌پور اظهار داشته است، گیاه آفتابگردان در هر یک از سه منطقه دمایی گرم، معتدل و سرد با رسیدن درجه حرارت به ترتیب به ۱۰، ۱۲ و ۱۴ درجه سلسیوس قابل کشت است. لذا با توجه به وسعت استان اصفهان و شرایط آب و هوایی آن؛ همچنین، نیاز گیاه به درجه حرارت لازم در هر یک از مراحل نمو، با استفاده از ابزار کریجینگ در محیط جی.آی.اس استان اصفهان به سه ناحیه دمایی گرم، معتدل و سرد تقسیم‌بندی شد (جدول ۱).

جدول ۱) ویژگی‌های اصلی نواحی دمایی استان اصفهان

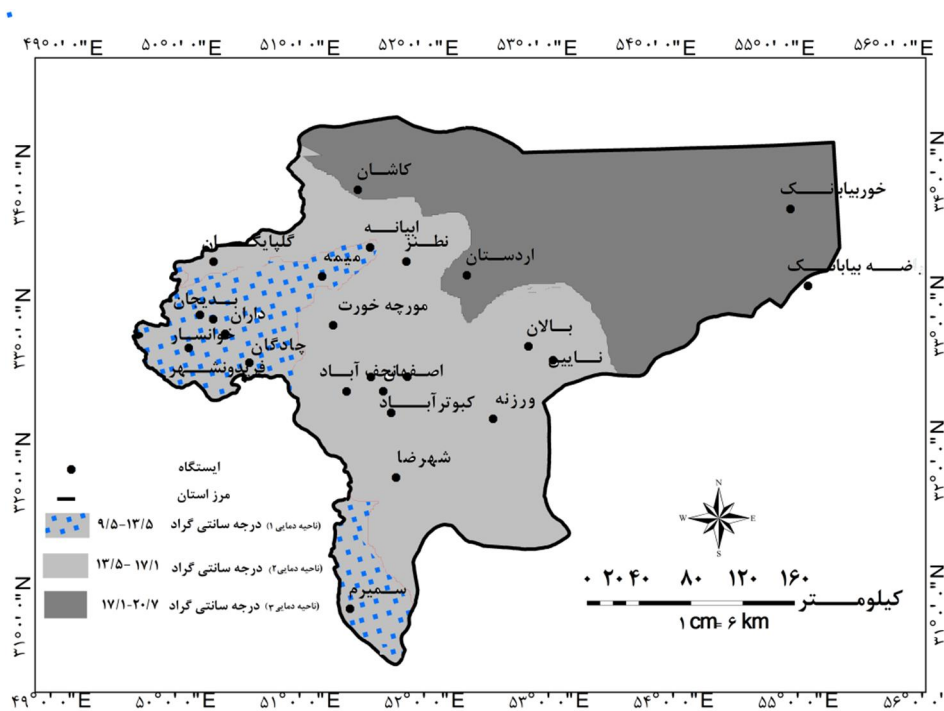
ناحیه	میانگین دما (سانتی‌گراد)
۱	۱۱
۲	۱۵/۷
۳	۱۹/۵
استان اصفهان	۱۵/۳

بر این اساس، نواحی دمایی استان اصفهان عبارتند از:

ناحیه دمایی ۱: قسمت غربی استان اصفهان، دمای میانگین این ناحیه ۱۱ درجه سلسیوس است. دمای سردترین روز آن در ایستگاه داران ۱۰- درجه سلسیوس در بهمن ماه و دمای گرمترین روز آن در گلپایگان به ۳۵ درجه سلسیوس در تیر ماه می‌رسد. علت سردی هوا در این ناحیه طبیعت کوهستانی و ارتفاع بالای آن است (شکل ۳).

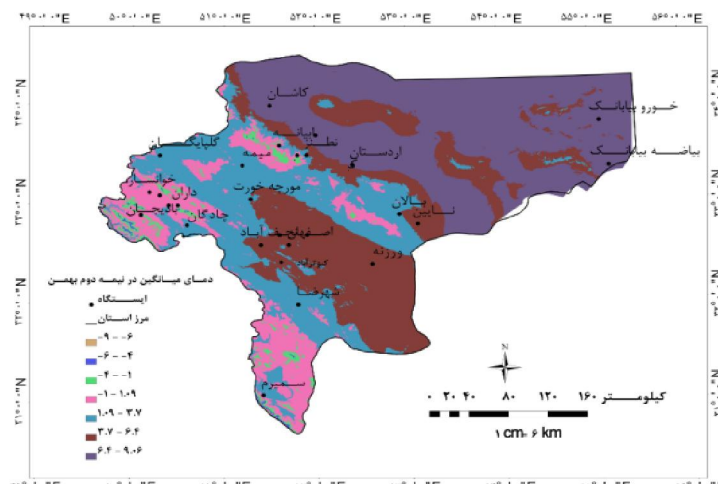
ناحیه دمایی ۲: بخش مرکزی استان را شامل می‌شود. میانگین دمای این ناحیه ۱۵/۷ درجه سلسیوس است. دمای سردترین روز سال در این ناحیه مربوط به ایستگاه ایبانه با ۵- درجه سلسیوس در بهمن ماه و دمای گرمترین روز آن در ایستگاه جنگل‌بانی به ۴۰ درجه سلسیوس در تیر ماه می‌رسد (شکل ۳).

ناحیه دمایی ۳: میانگین دمای این ناحیه ۱۹/۵ درجه سلسیوس است. دمای گرمترین روز سال در این ناحیه در شرقی‌ترین نقطه؛ یعنی بیاضه بیابانک و خورویابانک ۴۰ درجه سلسیوس در تیر ماه و سردترین روز سال در قسمت غرب ناحیه؛ یعنی اردستان به منفی ۱- درجه سلسیوس در بهمن ماه می‌رسد (شکل ۳).

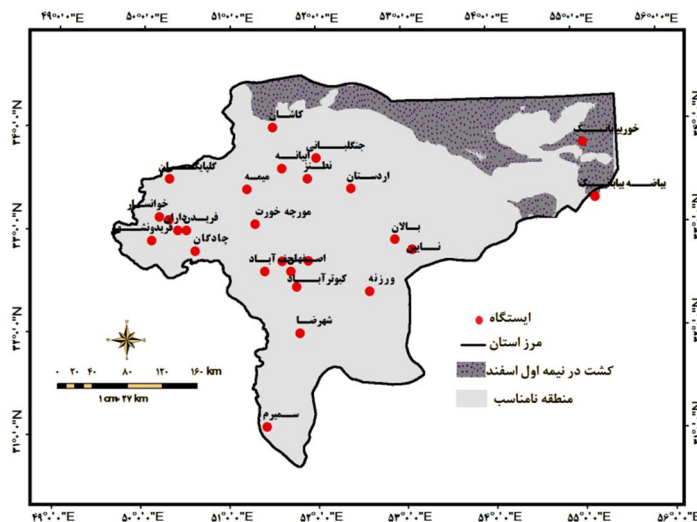
شکل ۳) پهنه‌بندی نواحی دمایی استان اصفهان

بر اساس نتایج به‌دست آمده سه ناحیه دمایی برای کل استان اصفهان به‌دست آمد. در هر یک از این سه ناحیه باید نیاز حرارتی گیاه آفتابگردان تأمین شود تا بتوان عملکرد مناسبی برای آن به‌دست آورد. در ناحیه دمایی سه استان لایه‌های اطلاعاتی مناطقی که دمای میانگین بالاتر از ۱۰ درجه سلسیوس و دمای کمینه بالاتر از صفر درجه سلسیوس داشتند، تلفیق شدند. بدین ترتیب، در نیمه اول و دوم بهمن در تمامی نقاط استان دما بالاتر از ۱۰ درجه سلسیوس است و در مناطق غرب و جنوب غرب دما زیر صفر درجه است. در این تاریخ‌ها در هیچ نقطه‌ای از استان نیاز حرارتی لازم برای کاشت آفتابگردان تأمین نمی‌شود (شکل ۴).

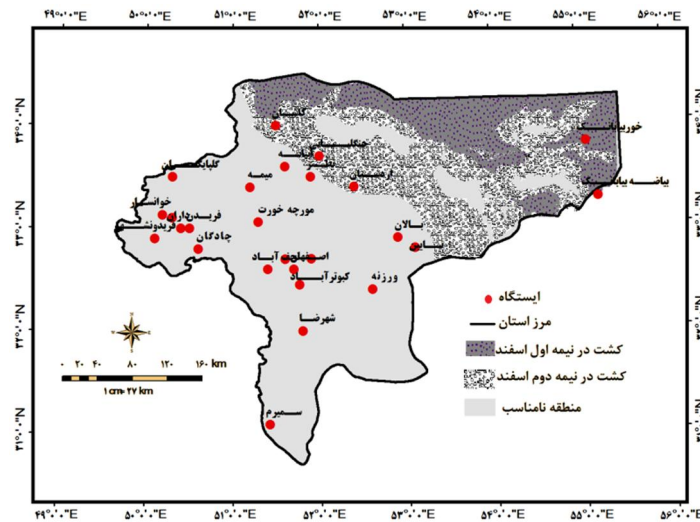

شکل ۴) توزیع دمای میانگین در نیمه دوم بهمن

در نیمه اول اسفند با توجه به اعمال شروط ذکر شده مناطق شرقی استان، شامل: خورویببانک و بیاضه بیبانک و بخش کوچکی از شمال استان از حیث دما مناسب است (شکل ۵).

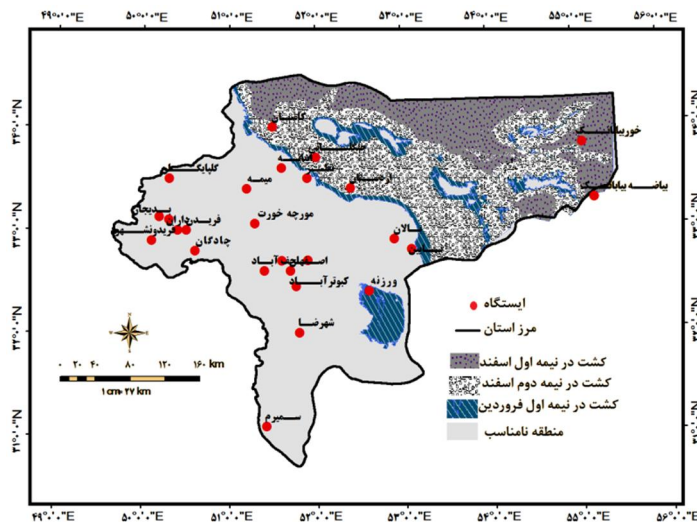
شکل ۵) منطقه آب و هوایی مناسب کشت آفتابگردان در نیمه اول اسفند

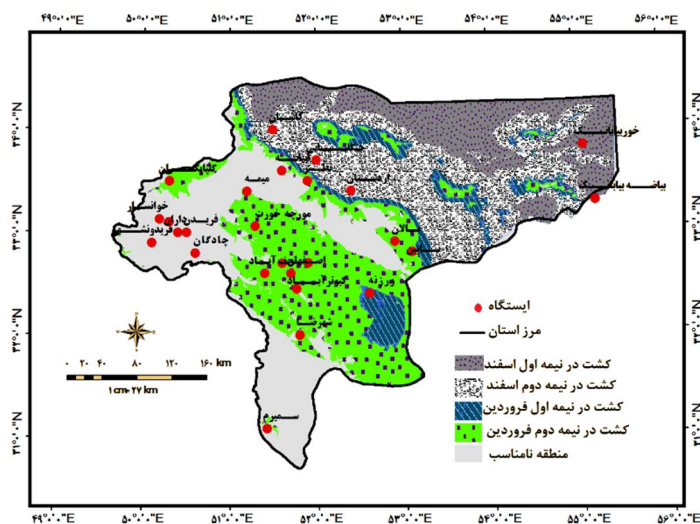
شکل ۶) منطقه آب و هوایی مناسب کشت آفتابگردان در نیمه دوم اسفند

در نیمه دوم اسفند، وسعت منطقه مورد نظر افزایش یافته و تا ایستگاه‌های کاشان، اردستان و جنگلبانی نظیر را در برمی‌گیرد. در این زمان می‌توان در این مناطق کشت آفتابگردان را انجام داد (شکل ۶). در ناحیه دمایی (۲) استان لایه‌های اطلاعاتی مناطقی که دمای میانگین ۱۲ درجه سلسیوس و دمای کمینه بالاتر از صفر درجه سلسیوس داشتند، تلفیق شدند. بدین ترتیب، در نیمه اول فروردین ماه مناطقی از جنوب شرقی و مرکز استان به محدوده قبلی اضافه شد (شکل ۷).

در نیمه دوم فروردین ماه با در نظر گرفتن شروط ذکر شده قسمت‌های جدیدی به مناطق قبلی اضافه شد. وسعت مناطق مرکزی که مشمول شروط فوق می‌گردند، افزایش یافته و ایستگاه‌های بالان، ورزنه، شهرضا، اصفهان، نجف‌آباد، شرق اصفهان، مورچه‌خورت، گلپایگان و کبوترآباد در این زمان از نظر دما مناسب کشت آفتابگردان هستند (شکل ۸).

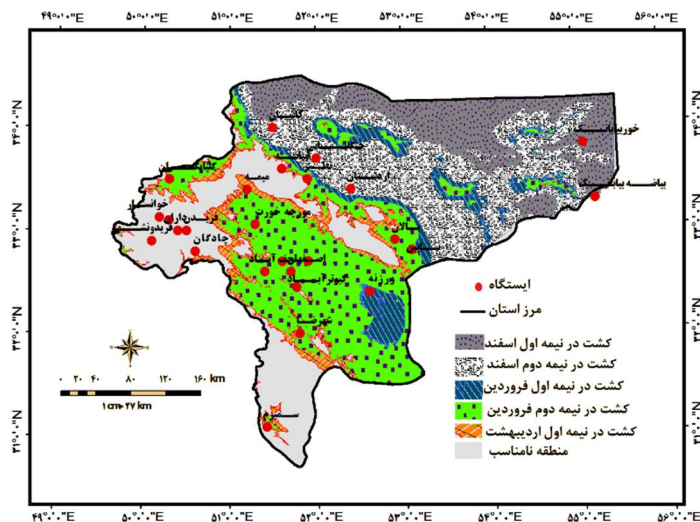

شکل ۷) منطقه آب و هوایی مناسب کشت آفتابگردان در نیمه اول فروردین

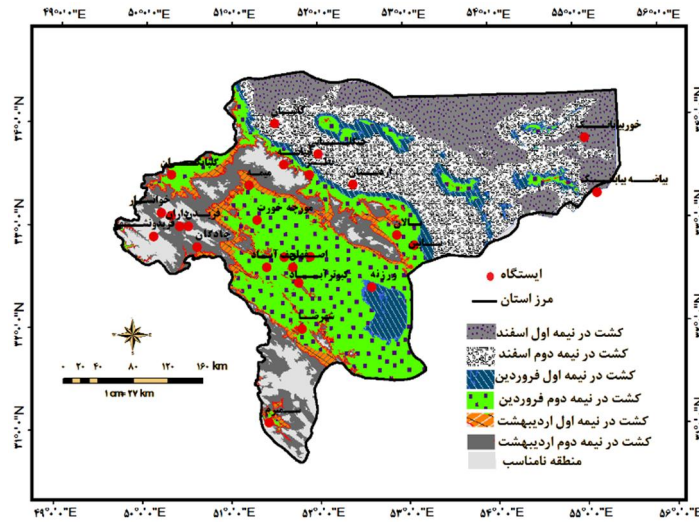

شکل ۸) منطقه آب و هوایی مناسب کاشت آفتابگردان در نیمه دوم فروردین

در ناحیه دمایی (۱) استان اصفهان لایه‌های اطلاعاتی مناطقی که دمای میانگین بالاتر از ۱۴ درجه سلسیوس و دمای کمینه بالاتر از صفر درجه سلسیوس داشتند، تلفیق شدند. در نیمه اول اردیبهشت‌ماه با در نظر گرفتن شروط فوق وسعت مناطق قابل کشت بیشتر شد و به مناطق قبلی ایستگاه سمیرم نیز افزوده شد (شکل ۹).

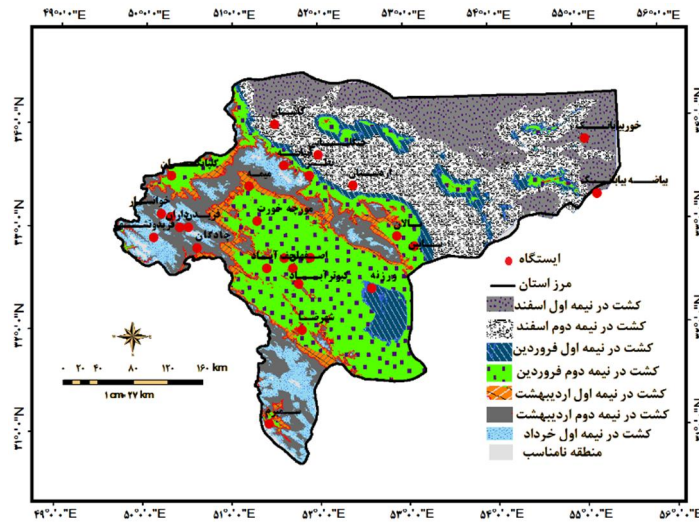

شکل ۹) منطقه آب و هوایی مناسب کاشت آفتابگردان در نیمه اول اردیبهشت

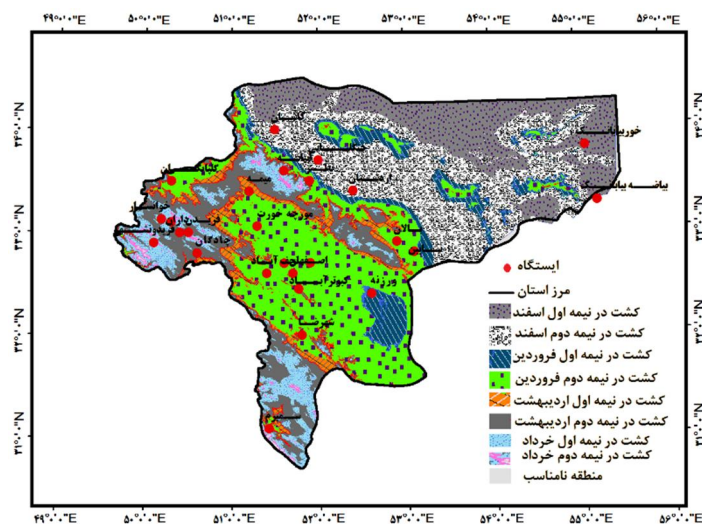

شکل (۱۰) منطقه آب و هوایی مناسب کشت آفتابگردان در نیمه دوم اردیبهشت

در نیمه دوم اردیبهشت ماه، با توجه به شروط مذکور مناطق جدیدی از مرکز اصفهان که شامل ایستگاه میمه و مناطق پراکنده‌ای از غرب اصفهان هستند، به مناطق قبلی اضافه شدند (شکل ۱۰).
 اعمال شروط مذکور در نیمه اول خرداد ماه باعث اضافه شدن ایستگاه‌های داران، چادگان، خوانسار و فریدون شهر به مناطق قبلی می‌شود. به غیر از قسمت‌های کوچکی از شمال سمیرم و اطراف فریدون شهر که ارتفاع بالای ۲۰۰۰ متر دارند همه استان اصفهان شرایط فوق‌الذکر را برای کشت داراست (شکل ۱۱).

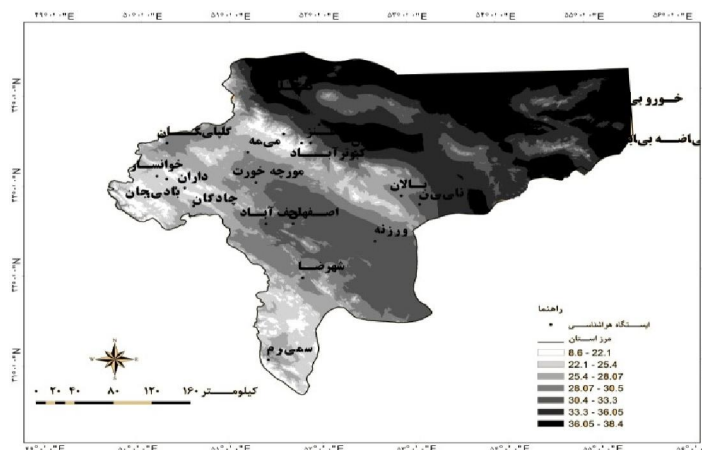

شکل (۱۱) منطقه آب و هوایی مناسب کشت آفتابگردان در نیمه اول خرداد

شکل ۱۲) منطقه آب و هوایی مناسب کاشت آفتابگردان در نیمه دوم خرداد

در نیمه دوم خردادماه همه ایستگاه‌های استان اصفهان شرایط فوق را برای کاشت آفتابگردان دارند(شکل ۱۲). شایان ذکر است چنانچه در ناحیه‌ای؛ خصوصاً در مناطق گرم استان، آفتابگردان در تاریخ مناسب کاشت نشود یا کاشت آن به تأخیر افتد، مرحله گل‌دهی و پرشدن دانه‌های آن با دماهای بحرانی (میانگین روزانه بالای ۳۰ درجه و بیشینه بالای ۳۷ درجه سلسیوس) روبه‌رو شده که این امر باعث افت عملکرد دانه و روغن می‌گردد. بدین ترتیب، با تلفیق لایه‌های اطلاعاتی مناطقی که دارای دمای بحرانی هستند، شناسایی شدند (اشکال ۱۳-۱۹). در نیمه اول خردادماه میانگین دمای روزانه زیر ۳۰ درجه سلسیوس است؛ اما دمای بیشینه در بعضی از مناطق شرقی استان بالای ۳۷ درجه است (شکل ۱۳).

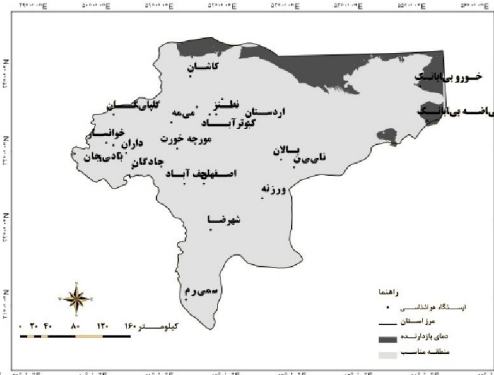
شکل ۱۳) توزیع دمای بیشینه در نیمه اول خرداد

از نیمه دوم خرداد مناطقی از شرق استان شامل ایستگاه‌های خور و بیابانک، بیاضه و نوار باریکی از شمال استان که دارای دمای میانگین روزانه بالای ۳۰ درجه سلسیوس و دمای بیشینه بالاتر از ۳۷ درجه سلسیوس است، را در برمی‌گیرد (شکل ۱۴).

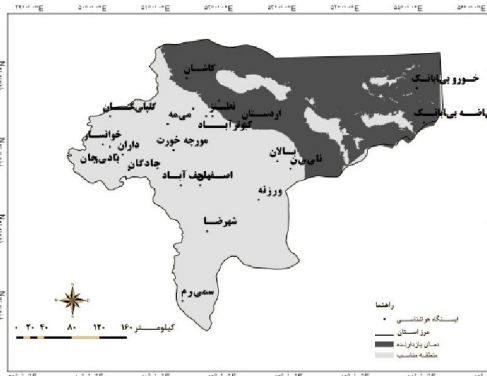
به این ترتیب، در نیمه اول تیر بر وسعت مناطق با شرایط بحرانی افزوده شده، ایستگاه‌های اردستان، کاشان، ایبانه و قسمت‌هایی از مرکز استان را دربرمی‌گیرد (شکل ۱۵). این روند تا نیمه دوم مردادماه ادامه دارد و پس از آن، از وسعت مناطق با دمای بحرانی کاسته می‌شود و تا نیمه اول شهریورماه این کاهش ادامه دارد (اشکال ۱۶-۱۹).

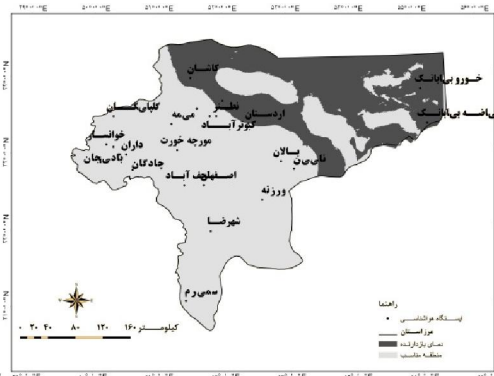
شکل ۱۵) توزیع دمای بحرانی در نیمه اول تیر

شکل ۱۴) توزیع دمای بحرانی در نیمه دوم خرداد

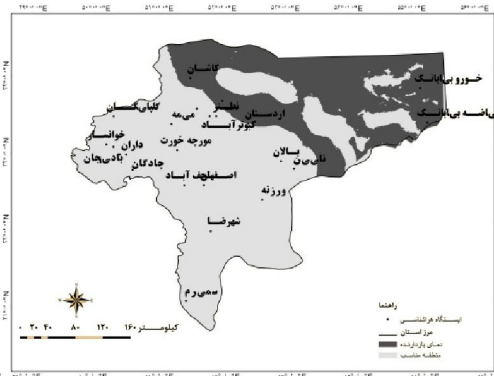
شکل ۱۷) توزیع دمای بحرانی در نیمه اول مرداد

شکل ۱۶) توزیع دمای بحرانی در نیمه دوم تیر

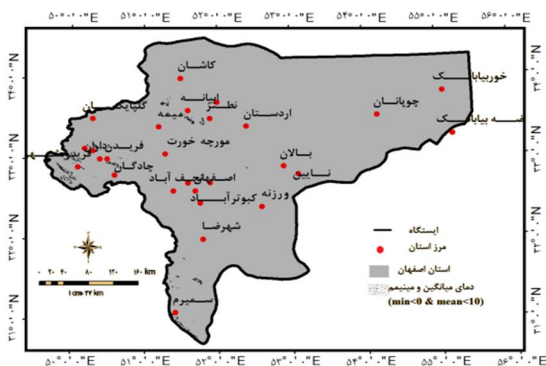

شکل ۱۹) توزیع دمای بحرانی در نیمه اول شهریور

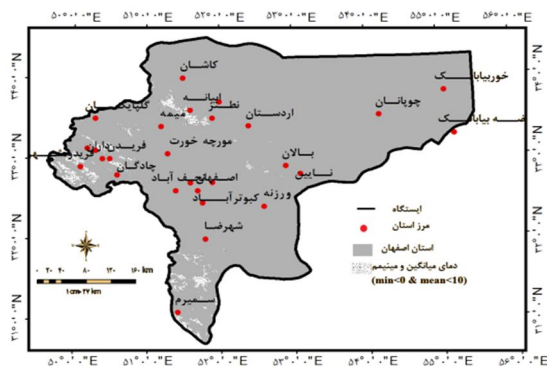

شکل ۱۸) توزیع دمای بحرانی در نیمه دوم مرداد

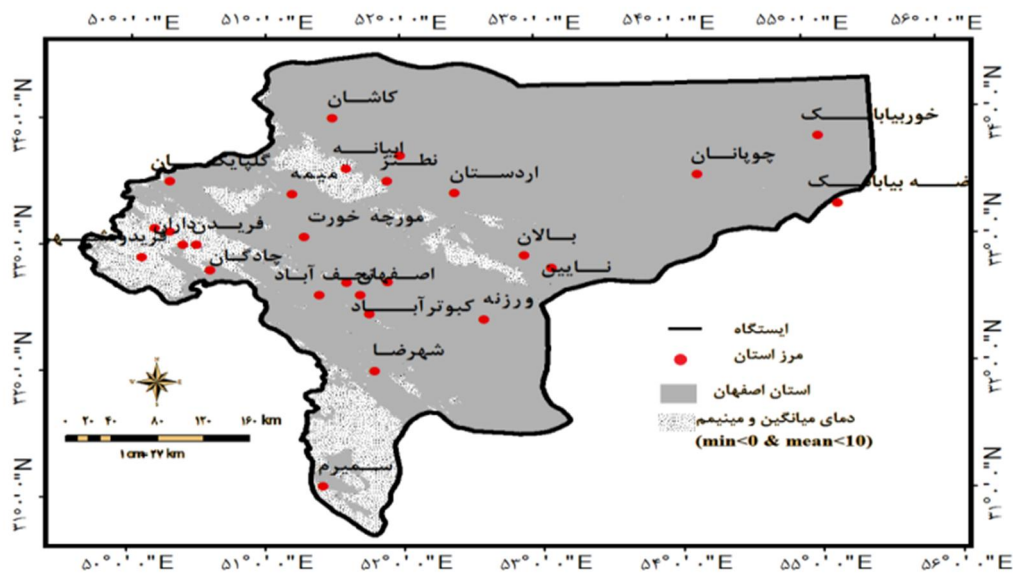
همچنین، در صورت کاشت محصول در تاریخ نامناسب باعث برخورد به دمای سرد مهر و آبان می‌گردد. از نیمه دوم مهر مناطقی از غرب استان که دارای دمای میانگین روزانه زیر ۱۰ درجه سلسیوس و دمای کمینه زیر صفر درجه سلسیوس است (دمایی که رشد و نمو آفتابگردان در آن متوقف می‌شود) را در برمی‌گیرد (اشکال ۲۰ تا ۲۲).

شکل ۲۱) توزیع دمای بحرانی در نیمه اول آبان

شکل ۲۰) توزیع دمای بحرانی در نیمه دوم مهر

شکل ۲۲) توزیع دمای بحرانی در نیمه دوم آبان

جدول ۲) تاریخ‌های کاشت پیشنهادی کشت آفتابگردان در مناطق مختلف استان اصفهان

ردیف	منطقه	ناحیه دمایی	تاریخ‌های پیشنهادی کشت	وضعیت کشت فعلی
۱	ابیانه	اول	نیمه دوم اسفند	کشت نمی‌شود
۲	اردستان	سوم	نیمه دوم اسفند	کشت نمی‌شود
۳	بدیجان	اول	نیمه اول خرداد	کشت نمی‌شود
۴	بالان	اول	نیمه دوم فروردین	کشت نمی‌شود
۵	بیاضه بیابانک	سوم	نیمه اول اسفند	کشت نمی‌شود
۶	چادگان	اول	نیمه اول خرداد	کشت نمی‌شود
۷	دامنه فریدن	اول	نیمه اول خرداد	کشت نمی‌شود
۸	داران	اول	نیمه اول خرداد	کشت نمی‌شود
۹	فریدون‌شهر	اول	نیمه اول خرداد	کشت نمی‌شود
۱۰	گلپایگان	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت نمی‌شود
۱۱	جنگلبانی نطنز	سوم	نیمه دوم فروردین	کشت نمی‌شود
۱۲	کاشان	سوم	نیمه دوم اسفند	کشت نمی‌شود
۱۳	خوانسار	اول	نیمه اول خرداد	کشت نمی‌شود
۱۴	خورو بیابانک	سوم	نیمه اول اسفند	کشت نمی‌شود
۱۵	میمه	اول	نیمه دوم اردیبهشت	کشت نمی‌شود
۱۶	مورچه‌خورت	اول و دوم	نیمه دوم اردیبهشت	کشت نمی‌شود
۱۷	نابین	دوم	نیمه دوم اسفند و نیمه اول فروردین	کشت نمی‌شود
۱۸	نجف‌آباد	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت نمی‌شود
۱۹	نطنز	دوم	نیمه اول فروردین	کشت نمی‌شود
۲۰	سمیرم	اول و دوم	نیمه اول اردیبهشت	کشت نمی‌شود
۲۱	ورزنه	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت نمی‌شود
۲۲	شاهین‌شهر	دوم	نیمه دوم اردیبهشت	کشت می‌شود
۲۳	برخوار	اول و دوم	نیمه اول اردیبهشت	کشت می‌شود
۲۴	مبارکه	دوم	نیمه دوم اردیبهشت	کشت می‌شود
۲۵	اصفهان	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت می‌شود
۲۶	شهرضا	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت می‌شود
۲۷	شرق اصفهان	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت می‌شود
۲۸	پالایشگاه اصفهان	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت می‌شود
۲۹	کبوترآباد	دوم	نیمه دوم فروردین	کشت می‌شود

نتیجه‌گیری

بر اساس نقشه‌های پهنه‌بندی، تاریخ کاشت برای هر منطقه مشخص و در جدول (۲) ارائه شده است. طبق این جدول ناحیه دمایی، تاریخ کشت و وضعیت کشت فعلی برای هر منطقه مشخص شده است.

- بر اساس تاریخ‌های کشت پیشنهادی دمای مناسب برای کشت آفتابگردان از نیمه اول اسفندماه از شرق استان (ناحیه دمایی ۳) آغاز می‌گردد و تا نیمه دوم فروردین ماه در نواحی مرکزی استان (ناحیه دمایی ۲) شرایط مساعد فراهم می‌شود.

- با افزایش درجه حرارت هوا از نیمه اول اردیبهشت ماه تا نیمه اول خرداد، امکان کشت آفتابگردان در نواحی غربی استان (ناحیه دمایی ۱) نیز فراهم می‌شود.

- با توجه به تعیین تاریخ کاشت، این محصول را می‌توان به عنوان کشت دوم بعد از غلات از نیمه دوم فروردین ماه در مناطق مرکزی استان کشت نمود. با شروع کشت آفتابگردان در این زمان، چون تا مرحله گل‌دهی حدود ۵۵ روز طول می‌کشد، بنابراین، در مرحله گل‌دهی و گرده افشانی (که مرحله بسیار حساس به دماست) به دمای بحرانی برخورد نمی‌کند. همچنین، در ایستگاه‌های اصفهان و اطراف آن در تیر و مرداد می‌توان کشت آفتابگردان را انجام داد؛ به طوری که مرحله گل‌دهی آن به دمای سرد مهر و آبان برخورد نمی‌کند.

پیشنهادها

- برای به‌دست آوردن بیشینه عملکرد دانه و روغن توصیه می‌شود که کشت آفتابگردان در هر منطقه از استان اصفهان در تاریخ کاشت مناسب آن انجام گیرد.

- تاریخ مناسب کاشت آفتابگردان برای مدیریت‌های کشاورزی استان اصفهان با توجه به نتایج پژوهش پیشنهاد شده است.

منابع

- ۱- بلیانی، یدالله؛ حجازی زاده، زهرا؛ فرجی، عبدالله و بیات، علی. (۱۳۹۱). پهنه‌بندی آب و هوا کشاورزی کشت گندم دیم با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی، فصلنامه جغرافیای طبیعی، سال پنجم، ش ۱۵، صص ۳۳-۵۰.
- ۲- سبحانی، بهروز. (۱۳۹۰). پهنه‌بندی آگروکلیماتیک کشت گندم دیم در دشت مغان در محیط GIS، اولین همایش تخصصی توسعه کشاورزی استان‌های شمال غرب کشور، صص ۱۲۰۶-۱۲۱۱.
- ۳- جهانبخش، سعید، گریگوریان، وازگین. (۱۳۸۸). بررسی شرایط آب و هوایی شمال استان آذربایجان غربی به منظور کشت زیتون و پهنه‌بندی زراعی آن، جغرافیا و توسعه، ش ۱۴، صص ۵-۲۶.
- ۴- خواجه پور، محمدرضا و سیدی، فرامرز. (۱۳۷۹). اثر تاریخ کاشت بر اجزا و عملکرد دانه و روغن ارقام آفتابگردان، مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، جلد چهارم، ش ۲، صص ۱۱۷-۱۲۷.
- ۵- خواجه پور، محمدرضا. (۱۳۷۰). تولید نباتات صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی اصفهان، ۲۷۲.
- ۶- دین‌پژوه، یعقوب. (۱۳۸۲). پهنه‌بندی آب و هوایی ایران با استفاده از تحلیل‌های چندمتغیره برای استفاده در مطالعات کشاورزی، مجله دانش کشاورزی، دوره ۱۳، ش ۱، صص ۷۱-۹۵.

- ۷- رمضان، بهمن و کاظمی‌راد، لادن. (۱۳۸۶). شناخت نواحی مساعد کشت گیاه صنعتی آفتابگردان در جلگه شرق گیلان، *مجله فضای جغرافیایی*، صص ۱۲۷-۱۴۲.
- ۸- ساری صراف، بهروز و بازگیر، سعید. (۱۳۸۸). پهنه‌بندی پتانسیل‌های آب و هوایی کشت گندم دیم در استان آذربایجان غربی، *جغرافیا و توسعه*، ش ۱۳، صص ۲۶-۵.
- ۹- شاهرخوندی، سیدمنصور؛ لشنی زند، مهران؛ لرستانی، هادی. (۱۳۹۱). پهنه‌بندی آب و هوایی کشت ذرت دانه‌ای در استان لرستان، *فصلنامه جغرافیای طبیعی*، سال پنجم، ش ۱۸، صص ۴۹-۵۸.
- ۱۰- شرکت سهامی خاص توسعه دانه‌ای روغن. (۱۳۵۰). *زراعت آفتابگردان*، ۶۳.
- ۱۱- صیدی شاهبوند، مسلم؛ خالدی، شهریار؛ شکیبا، علیرضا و میرباقری، بابک. (۱۳۹۲). پهنه‌بندی آب و هوا کشاورزی ذرت دانه‌ای در استان لرستان با استفاده از تکنیک‌های سامانه اطلاعات جغرافیایی، *نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، سال سیزدهم، صص ۱۹۵-۲۱۴.
- ۱۲- عرشی، یوسف. (۱۳۷۳). *علوم و تکنولوژی آفتابگردان*، انتشارات وزارت کشاورزی، معاونت امور زراعت اداره کل پنبه و دانه‌های روغنی ایران، ۷۱۹.
- ۱۳- عظیمی، فریده؛ شکیبا، علی‌رضا و سعیدی، نوشین. (۱۳۸۸). پهنه‌بندی آب و هوا کشاورزی جنوب و جنوب غرب ایران با استفاده از روش تجزیه خوشه‌ای، *فصلنامه جغرافیای طبیعی*، صص ۴۷-۵۸.
- ۱۴- فیضی زاده، بختیار؛ ابدالی، حسین و رضایی بنفشه، مجید. (۱۳۹۱). پهنه‌بندی قابلیت کشت گندم دیم در استان آذربایجان شرقی با استفاده از تحلیل‌های مکانی GIS، *نشریه زراعت*، صص ۷۵-۹۱.
- ۱۵- قهرمان، احمد. (۱۳۸۷). کورموفیت‌های ایران (سامانه‌تیک گیاهی)، تهران: انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ج ۱، ۳۸۰ص.
- ۱۶- میان‌آبادی، موسوی بایگی؛ محمد، ثنایی نژاد؛ حسین، نظامی، احمد. (۱۳۸۸). بررسی و پهنه‌بندی تنش‌های گرمایی مؤثر بر محصولات کشاورزی استان خراسان رضوی با استفاده از GIS، *مجله آب و خاک*، صص ۱۰۴-۱۱۴.
- ۱۷- یزدان پناه، حجت اله و محمدصادقی، محمد. (۱۳۹۰). تحلیل‌های آماری در جغرافیا با رویکرد محاسباتی نرم‌افزار SPSS، نشر دانشگاه اصفهان، ۲۵۶ص.
- ۱۸- یساری، طلعت؛ خوشحال، جواد و شهسواری، محمدرضا. (۱۳۹۲). پهنه‌بندی تاریخ‌های کاشت ارقام گلرنگ در استان اصفهان، *مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی*، سال ۲۴، ش ۱، صص ۱۷۱-۱۸۵.
- 19- De La Vega, A.J., and A.J. Hall.(2002). **Effects of planting date and, genotype, and their interaction on sunflower yield, Argentina.** *Crop Sci.* 42,pp: 1191-1201.
- 20- Oche, c.Y. (1998). **Agroclimatic zonation for wheat production in the savanna region of Nigeria singapur.** *journal of Tropical Geography* volum 19,1, pp: 55-65
- 21- Maluf. JRT. (1986): **Agro Climatic Zoning of Maize Crop for the State of Regrid.** *Agronomies – Salvia Grandness*, Vol. 22, NO. 2, pp: 261- 280.
- 22- Valane, H, C. Vandiepen, G.J. Reinds, G.H. Dekoning, J.D. Bulens,A.K. Bregt, (1992). **Physical Land Evaluation Methods and GIS to Explorthe Crop Growth-Potential and Its Effects within the Europe Communities,***Agricultural Systems*, .39,pp: 307-328.
- 23- Weiss, E. A.(1991).**oil seeds crops.** *Agricultural Journal.* 1,pp:54-55.
- 24- York, George.(1979). **ABC’S of Home - Cured, Green – Ripe olives.** **University of California**, *Agricultural Sciences Publications: Leaflet 2*,pp:11-31.